

Guerra oberta al PP d'Eivissa

Quan la coalició d'esquerres que governa l'illa d'Eivissa, formada per PSOE i Eivissa pel Canvi (E×C), és objecte d'una forta erosió en la imatge pública, un inesperat factor acudeix a auxiliar-la: la guerra interna que s'ha obert dins el PP eivissenc, que n'amenaça les expectatives electorals per als comicis del mes de maig i, per tant, podria revifar les opcions progressistes.

La punta de l'iceberg de l'enfrontament és l'aparició de dos candidats diferents a la presidència del Consell d'Eivissa. Per un costat, el renovador i centrista Vicent Serra, considerat un moderat i amb capacitat d'entusiasmar també un sector del centre-esquerra, i, per un altre, Enric Fajarnés, hereu de la vella guàrdia conservadora eivissenca i disciplinat seguidor d'Abel Matutes, del qual molts el consideren el representant en aquesta lluita preelectoral. Vicent Serra, metge de professió, ha estat regidor a l'Ajuntament d'Eivissa, diputat autonòmic i conseller insular, mentre que Fajarnés (que no té cap professió a part de la política) ha estat alcalde de la ciutat i ara és diputat al Congrés.

La candidatura al Consell migparteix la formació conservadora, que té por de perdre l'oportunitat de recuperar el poder a les eleccions del maig de l'any vinent.

Tots dos opten a la presidència del Consell, principal càrrec a la política illenca, i des del qual es controla la institució amb més pressupost anual, al voltant de cent milions d'euros. Els seguidors de l'una candidatura i de l'altra es reparteixen equilibradament per totes les juntes locals del PP de l'illa, tot i que inicialment sembla que Vicent Serra té un avantatge lleuger, perquè té el suport de la poderosa junta municipal de Santa Eulària, i també de la de Sant Joan. Fajarnés, en canvi, té un suport abundant a la ciutat d'Eivissa, on va

portar a terme una bona gestió durant onze anys, però és considerat massa *de ciutat* als pobles. A més a més, el fet que Fajarnés presentàs la seua candidatura pocs minuts abans que Vicent Serra ha estat interpretat per molts militants com una demostració que la seua decisió fou una simple oposició a Serra o una reacció contra la seua candidatura.

En aquest combat pel poder, no hi ha crítiques ni acusacions entre els dos sectors, que en les declaracions públiques es duu a terme sempre dins la màxima elegància, respecte i pulcritud: "Sigui quin sigui el militant que surti proclamat candidat al Consell, serà el candidat de tot el partit, no pas el d'un sector en concret", va dir Fajarnés, mentre que Vicent Serra considera que és "positiu" que hi hagi més d'un aspirant. També diu que no hi ha sectors diferents: "Tot això són estereotips; ambdós pertanyem al mateix partit", afirma. Es dediquen elogis mútuament i recorden que han treballat plegats en diverses institucions els darrers vint anys.

Tanmateix, no tot es harmonia fora dels focus i dels mitjans de comunicació. Les bases de l'un sector i de l'altre s'enfronten fins i tot amb pintades i grafitis als carrers d'Eivissa, i l'existència de dues candidatures ha estat un revesiu intern que ha estimulat un debat fins ara desconegut. Als blocs illencs, els partidaris de Vicent Serra acusen Fajarnés de ser un "senyoret que mai no ha sortit de la ciutat", mentre que els seus defensors acusen Serra de "tenir ambicions que no li pertocquen".

Però encara hi podria haver un tercer aspirant oficial a la candidatura, si la fiscalia d'Eivissa li elimina el caràcter d'encausat que ara té en una causa penal. Es tracta de Josep Sala, batlle de Sant Antoni, que s'havia promogut públicament com a candidat al Consell des del primer moment. En va quedar descartat, amb gran polèmica interna, quan el president del PP balear, José Ramón Bauzá, va adoptar el criteri de no incloure encausats a les llistes elec-

Al PP eivissenc s'ha desfermat una guerra interna.

A l'esquerra, Vicent Serra, i a la dreta, Enric Fajarnés, els dos candidats del PP a la presidència del Consell d'Eivissa.

torals. Sala, que va manifestar el seu descontentament i el seu desacord per aquesta decisió, no descarta presentar-se si, com ha passat amb Jaume Font al Consell de Mallorca, deixa de ser encausat. Ara bé, això hauria de passar molt prest, perquè el candidat definitiu serà elegit d'aquí a pocs dies, en una reunió que farà el comitè electoral insular del PP eivissenc. Aquest òrgan l'integren nou persones, de les quals es dedueix un ajustat avantatge de Serra, "però tot pot passar en aquestes coses tan decisives", adverteixen membres del partit. Ja s'ha descartat una candidatura de consens entre tots dos: "Hem presentat els nostres noms perquè el partit n'elegeixi un", ha aclarit Enric Fajarnés.

Fons del PP temen que l'enfrontament intern persisteixi fins i tot després d'elegir-se formalment el candidat, si no és que la designació es produeix per una clara diferència de vots. En cas que hi hagués un empat o un resultat molt igualat, això consolidaria l'existència dels dos sectors,

cosa que podria conduir a una desmobilització d'amplis grups de militants a les eleccions de maig, segons els mateixos analistes.

A més a més, els problemes no es limiten a la llista del Consell, sinó també a la llista de l'Ajuntament d'Eivissa, que el PP va perdre l'any 1999 i des de llavors no ha recuperat mai. Aquí el partit topa amb l'inconvenient que, senzillament, no troba militants interessats a ocupar el càrrec de candidat a alcalde. Tots els que han estat consultats per a ser el número u de la llista han dit que no per diferents raons, o bé no han tengut el suport d'algun dels dos sectors en pugna. Únicament hi

El PP no troba militants per a encapçalar la llista a l'Ajuntament d'Eivissa

ha una possibilitat seriosa, que és la que encarna Pepita Costa, ex-regidora d'aquest consistori, alineada amb les tesis oberturistes de Vicent Serra. Però el problema és que exigeix llibertat per a fer la seua llista i definir el seu equip humà, sense imposicions del partit ni de persones influents. A més a més, sembla que tampoc no veuria bé que el candidat al Consell fos Fajarnés. "De tota manera, ningú no m'ha oferit res formalment i jo no tenc aspiracions polítiques", afirma Costa, que admet, però, que està disposada "a escoltar i a meditar".

Així doncs, la desesperació comença a apoderar-se del partit, perquè els dirigents i les bases veuen com pot escapar-se una "oportunitat d'or, amb l'esquerra enfrontada i dividida i una pèssima gestió al Consell", afirmava recentment un afiliat. Els dies vinents seran decisius per a pacificar o enverinar encara més l'ambient dins el Partit Popular d'Eivissa.

Joan Lluís Ferrer